

Dictum

Artikel 63 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een bepaling uit de belastingwetgeving van een lidstaat op grond waarvan de teruggaaf van de belasting over inkomsten uit kapitaal die is betaald over dividenden die door een in een andere lidstaat gevestigde vennootschap zijn ontvangen uit deelnemingen beneden de drempels die zijn vastgesteld in richtlijn 90/435/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten, zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/123/EG van de Raad van 22 december 2003, afhankelijk wordt gesteld van het bewijs dat deze belasting bij die vennootschap of bij haar directe of indirecte aandeelhouders niet kan worden verrekend en er geen mogelijkheid tot overdracht van verrekening is en die belasting evenmin door die vennootschap als beroepskosten of bedrijfskosten in aftrek kan worden gebracht, terwijl een dergelijke voorwaarde niet wordt gesteld voor de teruggaaf van de belasting over inkomsten uit kapitaal die is betaald door een ingezeten vennootschap die hetzelfde soort inkomsten ontvangt.

(¹) PB C 53 van 15.2.2021.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 9 juni 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litouwen) — “Baltic Master” UAB / Muitinès departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Zaak C-599/20) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Douane-unie – Communautair douanewetboek – Verordening (EEG) nr. 2913/92 – Artikel 29 – Vaststelling van de douanewaarde – Transactiewaarde – Artikel 29, lid 1, onder d) – Begrip “verbonden personen” – Artikel 31 – Inaanmerkingneming van de gegevens in een nationale databank voor de vaststelling van de douanewaarde – Verordening (EEG) nr. 2454/93 – Artikel 143, lid 1, onder b), e), en f) – Situaties waarin personen als verbonden worden beschouwd – Artikel 181 bis – Gegronde twijfel omtrent de aangegeven prijs]

(2022/C 294/10)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: “Baltic Master” UAB

Verwerende partij: Muitinès departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

In tegenwoordigheid van: Vilniaus teritorinė muitinė

Dictum

1) Artikel 29, lid 1, onder d), van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 82/97 van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996, en artikel 143, lid 1, onder b), e), en f), van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 46/1999 van de Commissie van 8 januari 1999, moeten aldus worden uitgelegd dat:

- de koper en de verkoper niet kunnen worden geacht door de wettelijke bepalingen te zijn erkend als in zaken verbonden of worden geacht te zijn verbonden wegens een rechtstreekse of zijdelingse de-jure-zeggenschap, in een situatie waarin er geen documenten bestaan op grond waarvan een dergelijke verbondenheid kan worden vastgesteld;
- de koper en de verkoper kunnen worden geacht te zijn verbonden wegens een rechtstreekse of zijdelingse feitelijke zeggenschap, in een situatie waarin de omstandigheden waaronder de betrokken transacties zijn gesloten blijkens objectieve gegevens kunnen worden geacht niet alleen te wijzen op het bestaan van een hechte vertrouwensband tussen die koper en verkoper, maar ook op het feit dat een van hen in staat is om ten opzichte van de andere dwang of leiding uit te oefenen of dat een derde persoon daartoe in staat is ten opzichte van hen beiden.

- 2) Artikel 31, lid 1, van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening nr. 82/97, moet aldus worden uitgelegd dat het zich er niet tegen verzet dat, indien de douanewaarde van een ingevoerd goed niet kan worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 29 en 30 van deze verordening, die waarde wordt vastgesteld op basis van informatie in een nationale databank betreffende de douanewaarde van de enige goederen van dezelfde oorsprong die weliswaar niet “soortgelijk” zijn in de zin van artikel 142, lid 1, onder d), van verordening nr. 2454/93, zoals gewijzigd bij verordening nr. 46/1999, maar onder dezelfde Taric-code worden ingedeeld.

(¹) PB C 35 van 1.2.2021.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 9 juni 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal judiciaire d’Auch — Frankrijk) — EP/ Préfet du Gers, Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE)

(Zaak C-673/20) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Unieburgerschap – Onderdaan van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland die in een andere lidstaat verblijft – Artikel 9 VEU – Artikelen 20 en 22 VWEU – Actief en passief kiesrecht bij de gemeenteraadsverkiezingen in de lidstaat van verblijf – Artikel 50 VEU – Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie – Gevolgen van de terugtrekking van een lidstaat uit de Unie – Schraping van de kiezerslijsten in de lidstaat van verblijf – Artikelen 39 en 40 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Geldigheid van besluit (EU) 2020/135)

(2022/C 294/11)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal judiciaire d’Auch

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: EP

Verwerende partijen: Préfet du Gers, Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE)

In tegenwoordigheid van: Maire de Thoux

Dictum

- 1) De artikelen 9 en 50 VEU en de artikelen 20 tot en met 22 VWEU, gelezen in samenhang met het akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, vastgesteld op 17 oktober 2019 en in werking getreden op 1 februari 2020, moeten aldus worden uitgelegd dat sinds de terugtrekking op 1 februari 2020 van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie de onderdanen van die staat die hun recht om in een lidstaat te verblijven hebben uitgeoefend vóór het einde van de overgangperiode, niet meer de status van Unieburger hebben en met name geen actief en passief kiesrecht meer hebben bij de gemeenteraadsverkiezingen in hun lidstaat van verblijf (artikel 20, lid 2, onder b), en artikel 22 VWEU), ook wanneer zij volgens het recht van de staat waarvan zij onderdanen zijn geen stemrecht hebben bij de door deze staat georganiseerde verkiezingen.
- 2) Bij het onderzoek van de derde en de vierde prejudiciële vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van besluit (EU) 2020/135 van de Raad van 30 januari 2020 betreffende de sluiting van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie kunnen aantasten.

(¹) PB C 98 van 22.3.2021.